

Spirituální cesta Alfou

Zůstat stát na křižovatce může být mimořádně nepříjemné. Především v situaci, kdy vlastně ani nevíme, kde je náš cíl. Cesta se náhle rozděluje, žádný ze směrů nevypadá jako hlavní trasa, rovněž to nevede, zpět nechci, na místě přešlapovat se dlouho nedá.

Měla jsem na výběr z několika cest, odboček pod různými úhly – alfa, beta, gama, delta, omega...

Alfa zní lacině a prvoplánově. Pro beta verzi je život příliš krátký, nechci nic zkoušet jen nanečisto, v ochuzené verzi. Gama v sobě skrývá něco temného a životu nebezpečného a do delty ani omegy se mi v osmatřiceti ještě nechce.

Ptala jsem se každý den - kudy jít, kterým směrem udělat další krok? Něco nebo někdo mi odpověděl.

„Kurz Alfa – stručné představení současného křesťanství..... deset večerů v přátelském prostředí... „ Večere, přednáška, diskuze v malých skupinách.

Rozhodla jsem se rychle, zkusím to. Nic přece neriskuju – asi....

30. září – první z deseti večerů. Nikoho z dvanácti - třinácti lidí jsem neznala, byla jsem nervózní, všichni se ke mně chovali mile. Normální laskavý lidé se smyslem pro humor, sebeironii. Dostala jsem cedulku, abych si ji se svým jménem na sebe přilepila. Večeřeli jsme. Očekávala jsem protestantsky skromnou večeři, ale chutnalo to náramně – ostatně potom pokaždé.

Po jídle čaj, kafe a přednáška mladého faráře. Dalo se to poslouchat. A nejen to. Postrádalo to patos. Skvělé, že to jde! Srozumitelné sdělení – hodné zaznamenání. Příště si musím vzít blok a pero. Dostávalo se mi to rovnou pod kůži. Uvědomila jsem si, že mimochodem už vím, že příště chci přijít znovu.

Rozdělili jsme se na dvě skupiny do dvou místností. A ... bylo to tu – měla, ale nemusela jsem - vystoupit z mlčení. Bylo na místě říct alespoň něco málo o sobě – co jsem zač, proč jsem tady, co očekávám, co přináším... co můj vztah k víře, co moje víra.. Ježíš, Bůh ..

Ostatní byli neočekávaně úplně normální. Vůbec nebylo těžké mluvit upřímně o svojí spirituální cestě. Šlo to samo. Má víra, vyklíčená bez Bible, v přírodě, nedotčená kostelními rituály a nezdeformovaná demagogií, dostala prostor před jinými věřícími. Před někým, kdo moje neohrabané vyjadřování a nadšení nehodnotil, neusměrňoval. Přijali mě – laikové i profesionálové, evangelíci, katolíci – s mimořádnou citlivostí a pokorou, takovou, jaká jsem byla. Naivní, zamilovaná, zaslepená, nezkušená, nešikovná.

Na každou další středu jsem se těšila jako na světlé body celého podzimního období a doufala, že až skončí Alfa, bude něco dalšího. A bylo! Alfa je pro mě mojí skutečnou alfou - začátkem.